

24. prosince

2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

Když se usadil král David ve svém paláci a Hospodin mu popřál pokoj od všech okolních nepřátel, pravil král proroku Nátanovi: „Podívej se, já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten.“ Nátan odpověděl králi: „Jdi a splň všechny záměry, které máš v srdci, vždyť Hospodin je s tebou!“ Ale v oné noci ozvalo se Hospodinovo slovo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Já jsem tě vzal z pastviny od ovcí, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem, a byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal, vyhubil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Zjednám ti veliké jméno, jaké mají ti největší na zemi. Určím svému izraelskému lidu místo, zasadím ho tam a bude tam bydlet. Nebude se už děsit a lidé oddaní zločinu se neodváží ho sužovat jako dříve, v dobách, kdy jsem ustanovil nad svým izraelským lidem soudce. Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že vystaví dům tobě. Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy.

Lk 1,67-79

Janův otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a pronesl tato prorocká slova: „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid! Vzbudil nám mocného spasitele z rodu svého služebníka Davida, jak slíbil od pradávna ústy svých svatých proroků; zachránil nás od nepřátel, z rukou všech, kdo nás nenávidí. Slitoval se nad našimi otcí, rozpomenul se na svou svatou smlouvu, na přísahu, kterou se zavázal našemu otcí Abrahámovi: že nám dopřeje, abychom mu beze strachu a vysvobození z rukou nepřátel zbožně a spravedlivě sloužili po všechny dny svého života. A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu, dát jeho lidu poznání spásy v odpuštění hříchů z milosrdné lásky našeho Boha, s kterou nás navštívil ten, který vychází z výsosti, aby zazářil těm, kdo žijí v temnotě a v stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“

A ty, dítě, budeš prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit mu cestu, dát jeho lidu poznání spásy v odpuštění hříchů z milosrdné lásky našeho Boha, s kterou nás navštívil ten, který vychází z výsosti, aby zazářil těm, kdo žijí v temnotě a v stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.

Hledej Pána v jeslích,
hledej ho tam, kde ho nikdo nehledá,
v těch, kdo jsou chudí, prostí a nepatrní.
Nehledej ho v třpytu světél velkoměst,
nehledej ho v tom, co je pouhé zdání.
Nehledej ho v pohanském systému,
který se nám neustále vnucuje.
Hledej ho ve věcech, kde bys ho nehledal,
v tom, co tě překvapuje.

Jorge Mario Bergoglio – Hledej Pána v jeslích,
KNA 2013

Chceme-li vstoupit do betlémské jeskyně, kde se
narodil Ježíš, je třeba se sklonit.
Máme-li se setkat s Ježíšem, je třeba se umenšit.
Odlož veškerou přetvářku!
Sklon se tedy, neboj se pokory, neboj se mírnosti.
Naslouchej druhým, žij s nimi, buď pokorný a cho-
vej se mírně, abys poznal hodnotu svou i druhých.

papež František, homilie ze slavnosti Narození Páně 25. 12. 2013

OČEKÁVÁNÍ I.

Myslím, že všichni od Vánoc očekáváme spolu s oslavou (ať už vnější formou dárků nebo návštěvou bohoslužby) ještě něco dalšího. Něco uvnitř svého srdce, něco, co se dá těžko pojmenovat, něco, co bych třeba nazval láskyplným dotekem Boha, radostí srdce.

Mám na mysli to, co zakusili pastýři z Betléma, co zakusili o několik dnů později mágové z východu a co od té doby zakusilo nespočet lidí, kteří uvěřili, že v Ježíši Kristu k nám přichází Bůh a dává nám sám sebe.

On přichází proto,

- aby nás osvobodil od zla, které máme v sobě, i od zla, které přichází zvenku
- aby posílil všechno, co je v nás dobré, a povzbudil nás pro všechno, co můžeme udělat správného a potřebného

- aby potěšil všechny nešťastné a dal jim novou naději
- aby nás vyzvedl ze všech špatných závislostí, do kterých jsme se dostali
- aby odpustil naše selhání
- aby se nám dal nalézt jako ten, který chce naše dobro
- aby nám dal zakusit radost z toho, že se staneme jako on obdarováním druhých.

Ježíš Kristus přišel, aby ujistil, že nás má Bůh rád, že u něho (na rozdíl od nás, lidí) neexistuje někdo odstrčený, osamocený, nemilovaný... A to je vlastně důvod vánoční radosti a kořen téměř všech věcí, které se o Vánocích staly zvykem a tradicí.

V tomto pohledu se stává zřejmým, že sebekvalitnější večere se vším, co k tomu patří, s vysněnými dárky – zůstanou něčím prázdným, pokud se, jak zpíváme v naší nejnámější koledě, nenarodí Ježíš Kristus i nám a neotevře prostor, ve kterém se setkáme se svým Bohem.

Vojtěch Cikrle – ...aby mohlo vyrůst něco krásnějšího, Cesta 2007

Vždy se snažte, abyste umenšili počet vašich nepřátel, aby rostl počet vašich přátel, abyste všechny učinili přáteli Ježíše Krista. Don Bosco – MB V,512

O Vánocích si připomínáme skutečnost, že Ježíš se narodil do našeho času, do našeho prostoru. Navštívil nás a vykoupil. Moc této jeho návštěvy stále oslovuje lidi, věřící, hledající i nevěřící. Buďme otevřeným srdcem a podanou rukou těm, kteří toto působení zaznamenají. Abychom byli jako křesťané „dobrou adresou“ těm, kteří hledají přijetí. Buďme pozorní k návštěvníkům půlnoční bohoslužby, k přátelům, které o Vánocích potkáme, k neznámým lidem, ke kterým nás nějaká situace přivede. Již dopředu připravme tato setkání modlitbou za ně, za nás. Své přátele můžete také pozvat k návštěvě betléma v kostele, na akce a programy ve vašem okolí, které najdete na webových stránkách www.krestanskevanoce.cz.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem!

Tit 2,11 – z půlnoční bohoslužby